

legealuidumnezeu.org

Apendice 8h: Ascultarea parțială și simbolică legată de Templu

Această pagină face parte dintr-o serie care explorează legile lui Dumnezeu care puteau fi respectate numai atunci când Templul era prezent în Ierusalim.

- [Apendice 8a: Legile lui Dumnezeu care necesită Templul](#)
- [Apendice 8b: Jertfele — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8c: Sărbătorile biblice — De ce niciuna dintre ele nu poate fi împlinită astăzi](#)
- [Apendice 8d: Legile curățirii — De ce nu pot fi împlinite fără Templu](#)
- [Apendice 8e: Zeciuiele și cele dintâi roade — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8f: Serviciul de împărtășanie — Cina cea de Taină a lui Isus a fost Paștele](#)
- [Apendice 8g: Legile nazireatului și ale jurămintelor — De ce nu pot fi împlinite astăzi](#)
- [Apendice 8h: Ascultarea parțială și simbolică legată de Templu](#) (Această pagină).
- [Apendice 8i: Crucea și Templul](#)

Una dintre cele mai mari neînțelegeri din religia modernă este credința că Dumnezeu acceptă ascultarea parțială sau ascultarea simbolică în locul poruncilor pe care El le-a dat. Dar Legea lui Dumnezeu este precisă. Fiecare cuvânt, fiecare detaliu, fiecare limită revelată prin profeții Săi și prin Mesia poartă întreaga greutate a autorității Sale. Nimic nu poate fi adăugat. Nimic nu poate fi scos (Deuteronomul 4:2; 12:32). În clipa în care cineva decide că o parte a Legii lui Dumnezeu poate fi modificată, îndulcită, înlocuită sau reimaginată, el nu-L mai ascultă pe Dumnezeu — se ascultă pe sine.

Precizia lui Dumnezeu și natura adevăratei ascultări

Dumnezeu nu a dat niciodată porunci vagi. El a dat porunci exacte. Când a poruncit jertfele, a oferit detalii despre animale, preoți, altar, foc, loc și timp. Când a poruncit sărbătorile, a definit zilele, jertfele, cerințele de curăție și locul de închinare. Când a poruncit jurămintele, a definit cum încep, cum continuă și cum trebuie să se încheie. Când a poruncit zeciuielele și cele dintâi roade, a definit ce se aduce, unde se aduce și cine le primește. Nimic nu depindea de creativitatea umană sau de interpretarea personală.

Această precizie nu este întâmplătoare. Ea reflectă caracterul Celui care a dat Legea. Dumnezeu nu este niciodată neglijent, nici aproximativ, nici deschis improvizației. El așteaptă ascultare de ceea ce a poruncit, nu de ceea ce oamenii și-ar fi dorit să fi poruncit.

Prin urmare, când cineva ascultă o lege doar parțial — sau înlocuiește acțiunile cerute cu acțiuni simbolice — el nu-L mai ascultă pe Dumnezeu. El ascultă o versiune a poruncii pe care și-a inventat-o singur.

Ascultarea parțială este neascultare

Ascultarea parțială este încercarea de a păstra elementele „ușoare” sau „convenabile” ale unei porunci, renunțând la elementele care par dificile, costisitoare sau restrictive. Dar Legea nu vine în fragmente. A asculta selectiv înseamnă a refuza autoritatea lui Dumnezeu asupra părților ignorate.

Dumnezeu a avertizat în mod repetat Israelul că refuzul chiar și al unui singur detaliu al poruncilor Sale este răzvrătire (Deuteronomul 27:26; Ieremia 11:3-4). Isus a confirmat același adevăr când a spus că oricine relaxează chiar și cea mai mică poruncă va fi numit cel mai mic în Împărăția cerurilor (Matei 5:17-19). Mesia nu a dat niciodată permisiunea de a ignora părțile dificile păstrând restul.

Este important ca toți să înțeleagă că legile dependente de Templu nu au fost niciodată desființate. Dumnezeu a îndepărtat Templul, nu Legea. Când Legea nu poate fi ascultată în întregime, ascultarea parțială nu este o opțiune. Închinătorul trebuie să onoreze Legea refuzând să o modifice.

Ascultarea simbolică este închinare omenească

Ascultarea simbolică este și mai periculoasă. Ea apare atunci când cineva încearcă să înlocuiască o poruncă imposibil de împlinit cu un act simbolic conceput pentru a „onora” legea originală. Dar Dumnezeu nu a autorizat substituții simbolice. El nu a permis Israelului să înlocuiască jertfele cu rugăciuni sau sărbătorile cu meditații când Templul încă exista. El nu a permis jurămintele naziree simbolice. El nu a permis zeciuiele simbolice. El nu a spus niciodată că ritualurile exterioare pot fi înlocuite cu versiuni simplificate pe care oamenii le pot împlini oriunde.

A crea ascultare simbolică înseamnă a pretinde că imposibilitatea fizică a ascultării L-a surprins pe Dumnezeu — ca și cum Dumnezeu ar avea nevoie de ajutorul nostru pentru a „simula” ceea ce El

Însuși a îndepărtat. Dar aceasta este o ofensă la adresa lui Dumnezeu. Îi tratează poruncile ca fiind flexibile, precizia Sa ca negociabilă și voia Sa ca pe ceva ce trebuie „asistat” de creativitatea umană.

Ascultarea simbolică este neascultare, deoarece înlocuiește porunca rostită de Dumnezeu cu ceva ce El nu a rostit.

Când ascultarea devine imposibilă, Dumnezeu cere reținere, nu înlocuire

Când Dumnezeu a îndepărtat Templul, altarul și slujirea levitică, El a făcut o declarație decisivă: anumite porunci nu mai puteau fi împlinite. Dar El nu a autorizat nimic care să le ia locul.

Răspunsul corect la o poruncă ce nu poate fi împlinită fizic este simplu:

Să ne abținem de la împlinire până când Dumnezeu va restaura mijloacele ascultării.

Aceasta nu este neascultare. Este ascultare față de limitele pe care Dumnezeu Însuși le-a stabilit. Este frica de Domnul exprimată prin smerenie și reținere.

A inventa o versiune simbolică a legii nu este smerenie — este răzvrătire îmbrăcată în devoțiune.

Pericolul „variantelor realizabile”

Religia modernă încearcă adesea să creeze „variante realizabile” ale poruncilor pe care Dumnezeu le-a făcut imposibil de împlinit:

- Un serviciu de împărtășanie inventat pentru a înlocui jertfa de Paște
- O donație financiară de 10% care înlocuiește zeciuiala definită de Dumnezeu
- „Repetiții” ale sărbătorilor care înlocuiesc jertfele poruncite la Ierusalim
- Practici naziree simbolice care înlocuiesc jurământul real
- „Învățăături despre curăție” rituală care înlocuiesc sistemul biblic de curăție

Fiecare dintre aceste practici urmează același tipar:

1. Dumnezeu a dat o poruncă precisă.
2. Dumnezeu a îndepărtat Templul, făcând ascultarea imposibilă.
3. Oamenii au inventat o versiune modificată pe care o pot împlini.
4. Au numit-o ascultare.

Dar Dumnezeu nu acceptă înlocuitori pentru poruncile Sale. El acceptă doar ascultarea pe care El Însuși a definit-o.

A crea un înlocuitor înseamnă a sugera că Dumnezeu a greșit — că Se aștepta la o ascultare continuă, dar nu a păstrat mijloacele ascultării. Aceasta tratează ingeniozitatea umană ca soluție la un „problema” pe care Dumnezeu ar fi ignorat-o. Este o insultă la adresa înțelepciunii lui Dumnezeu.

Ascultarea astăzi: onorarea Legii fără a o altera

Atitudinea corectă astăzi este aceeași cerută în întreaga Scriptură: să ascultăm tot ceea ce Dumnezeu a făcut posibil și să refuzăm să alterăm ceea ce El nu a făcut posibil.

- Ascultăm poruncile care nu depind de Templu.
- Onorăm poruncile care depind de Templu refuzând să le modificăm.
- Respingem ascultarea parțială.
- Respingem ascultarea simbolică.
- Ne temem de Dumnezeu suficient cât să ascultăm doar ceea ce El a poruncit, în modul în care El a poruncit.

Aceasta este adevărata credință. Aceasta este adevărata ascultare. Orice altceva este religie făcută de oameni.

Inima care tremură la Cuvântul Său

Dumnezeu este plăcut de închinătorul care tremură la Cuvântul Său (Isaia 66:2) — nu de cel care remodelează Cuvântul Său pentru a-l face convenabil sau posibil. Omul smerit refuză să inventeze legi noi pentru a le înlocui pe cele pe care Dumnezeu le-a pus temporar dincolo de posibilitatea de împlinire. El recunoaște că ascultarea trebuie să corespundă întotdeauna poruncii pe care Dumnezeu a rostit-o de fapt.

Legea lui Dumnezeu rămâne desăvârșită. Nimic nu a fost desființat. Dar nu orice poruncă poate fi ascultată astăzi. Răspunsul credincios este să refuzăm ascultarea parțială, să respingem ascultarea simbolică și să onorăm Legea exact așa cum a dat-o Dumnezeu.